

Motion till riksdagen 2013/14:U290

av Sara Karlsson m.fl. (S)

Sexuell och reproduktiv hälsa som fokusområde för svenskt bistånd

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att prioritera SRHR-frågor inom det svenska biståndet.

Motivering

Sedan 1994 då Kairodeklarationen antogs (vid FN:s befolkningskonferens i Kairo) betraktas sexuell och reproduktiv hälsa som en fråga om mänskliga rättigheter. Med sexuell och reproduktiv hälsa avses frågor som rör kunskap om sexualitet och reproduktion, skydd mot hiv och andra sexuellt överförda infektioner, tillgång till preventivmedel och säker abort – men bara där det är lagligt – samt tillgång till vård under graviditet och förlossning, och vård av nyfödda. Året därefter antogs vid FN:s kvinnokonferens i Peking ett handlingsprogram som bland annat slog fast att kvinnors sexuella och reproduktiva hälsa och rättigheter (SRHR) är en förutsättning för att de aktivt ska kunna delta i samhällets alla delar.

Men mycket återstår att göra i praktiken. Fortfarande dör tusentals människor varje dag på grund av bristen på sexuell hälsovård, mödravård, abort, preventivmedel och adekvat information. Många människor, framför allt kvinnor, lever i en enorm ofrihet då de inte har makt att själva styra över sitt sexualliv och sin reproduktion. Och resultatet på området under FN:s konferens för hållbar utveckling i Rio 2012 måste ur ett svenskt perspektiv ses som ett misslyckande då viktiga formuleringar under förhandlingarnas gång ströks ur deklARATIONEN "Our common future".

Fel! Okänt namn på

Sverige antog år 2005 som första land i världen en policy för internationellt SRHR-arbete¹. Den behandlar den svenska hållningen i frågorna och radar upp en mängd strategiska områden för det svenska internationella arbetet, samt deras koppling till arbetet med fattigdomsbekämpning. Frågorna har också varit i särskilt fokus för biståndet sedan budgetpropositionen 2004.

Denna utveckling har följts upp med något initiativ efter regeringsskiftet 2006. Dock visar en granskning gjord av RFSU² (Riksförbundet för sexuell upplysning) att SRHR-arbetet prioriterats ner finansiellt inom biståndet. Mellan 2006 och 2010 sjönk andelen av biståndsvolymen som går till SRHR-arbete från drygt 8 till drygt 6 procent. Detta trots den från regeringen uttalade ambitionen att särskilt satsa på dessa frågor, med hänvisning till de millenniemål som exempelvis handlar om mödradödlighet.

Vi menar att prioriteringarna för det svenska biståndet måste ses över, och SRHR-frågor ges högre prioritet. Detta bör ges regeringen tillkänna.

Stockholm den 3 oktober 2013

Sara Karlsson (S)

Carina Adolfsson Elgestam (S)

Eva-Lena Jansson (S)

Kerstin Engle (S)

Kerstin Nilsson (S)

Marie Nordén (S)

Åsa Lindestam (S)

Carina Ohlsson (S)

Hillevi Larsson (S)

Kerstin Haglö (S)

Lena Sommestad (S)

Monica Green (S)

¹ Utrikesdepartementet, Sveriges internationella politik för sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter, 2006.

² RFSU, Sex är politik, men var är pengarna?, 2011.